

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 275

26 de març de 2012

Comissió d'Afers Institucionals

Presidència de l'H. Sra. Marina Geli i Fàbrega

Sessió núm. 21

SUMARI

Compareixença

de Josep Puigbó i Valeri, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00006/09) (decaiguda) p. 3

Compareixença

de Antoni Pemán i Vicastillo, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00005/09) p. 3

Compareixença

de Josep Vilar i Grèbol, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00008/09) p. 4

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 21

La sessió s'obre a les dotze del migdia i deu minuts. Pre-sideix Marina Geli i Fàbrega, acompanyada del vicepresident, Pere Regull i Riba, i de la secretària, M. Mercè Jou i Torras. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Marta Alòs Lòpez, Dolors Batalla i Nogués, David Bonvehí i Torras, Ramon Espadaler i Parcerisas, Josep Sicart i Enguix i Jordi Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Joan Ferran i Serafini i Montserrat Tura i Camafreita, pel G. P. Socialista; Santi Rodríguez i Serra i Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carmel Mòdol i Bresolí, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Uriel Bertran Arrué, pel S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència.

Assisteixen a aquesta sessió Antoni Pemán i Vicastillo i Josep Vilar i Grèbol, candidats a membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'Antoni Pemán i Vicastillo, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00005/09). Compareixença.
2. Compareixença de Josep Puigbó i Valeri, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00006/09). Compareixença.
3. Compareixença de Josep Vilar i Grèbol, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè n'examini la candidatura (tram. 279-00008/09). Compareixença.

La presidenta

Iniciem la sessió de la Comissió d'Afers Institucionals.

Compareixença

de Josep Puigbó i Valeri, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00006/09) (decaiguda)

Donar la benvinguda d'antuvi a les persones que ens acompanyen, primer a les dues persones que faran la seva compareixença, el senyor Antoni Pemán i el senyor Josep Vilar, i també a la resta de membres de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais per acompanyar-nos.

Abans una qüestió d'ordre del dia. El Grup de Convergència i Unió ha demanat que es tingui per retirada la compareixença que constava en el punt 2 de l'ordre del dia, del senyor Josep Puigbó, i, per tant, decau.

Compareixença

de Antoni Pemán i Vicastillo, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00005/09)

Per tant, avui només substanciarem les dues compareixences de les persones que ens acompanyen.

Hem acordat amb els diferents portaveus que l'ordre serà tot seguit. Primer, el senyor Antoni Pemán, seguit del senyor Josep Vilar; i un cop ells acabin, hi hauran, com sempre, les intervencions dels diferents grups parlamentaris amb relació al que ens ocupa avui, que és la valoració del currículum acadèmic i professional per a la idoneïtat.

El debat, de fet, volia dir que se substanciarà en el proper plenari, dimecres proper. I, per tant, avui ens ocupa, que és la nostra funció, aquest tràmit, que és l'ordinari, el tràmit ordinari que hem fet, doncs, sempre en aquests procediments.

Sense més passariem la paraula... Em sembla que vos-tès van rebre –tots vostès– els currículums de totes les persones, de les tres persones que inicialment hi havien de comparèixer, dues..., on quedava molt concretat quins eren els currículums acadèmics i també els afers professionals, les responsabilitats professionals, en relació amb les persones que avui ens acompanyen.

Té la paraula el senyor Antoni Pemán, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Antoni Pemán i Vicastillo (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais)

Honorable presidenta, il·lustríssimes diputades i dipu-tats del Parlament de Catalunya, senyors i senyores, gràcies per donar-me l'oportunitat de comparèixer davant d'aquesta Comissió d'Afers Institucionals perquè puguin examinar la meua candidatura com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. Gràcies també a la força política que m'ho ha proposat, Unió Democràtica, i al Grup Parlamentari que li dona suport, Convergència i Unió.

Voldria començar dient que és la primera vegada que comparec davant del nostre Parlament. Aquesta intervenció és, doncs, per a mi un honor, una satisfacció i un exercici d'una enorme responsabilitat. Si m'ho permeten, l'exposició de la meua tasca professional i curricular, atès que ja tenen el meu currículum, la faré des de la perspectiva del que he fet, del que sóc capaç de fer.

Què he fet? Bé, des de sempre he tingut un profund interès pel comportament humà, per allò que les persones són capaces d'aportar de positiu a la societat en general i a les empreses en particular. I és per això que vaig obtenir la llicenciatura en filosofia i lletres, especialitat en psicologia industrial i en direcció d'organitzacions i empreses.

És a Golmar on començo a implementar estratègies de selecció de personal, de negociació col·lectiva, de la racionalització del treball i dels recursos humans, així com a dissenyar i estructurar una xarxa comercial molt potent a nivell de tot l'Estat. Aquesta empresa de sistemes de comunicació tenia importants pèrdues l'any 79, que varen superar, i avui en dia és, en el rànquing, la número 1 del sector.

L'any 82 s'implanta el diari *El País* a Catalunya i entro a formar part de l'equip directiu, amb diferents rols. Vàrem consolidar un projecte productiu en aquell moment bastant innovador i alhora ple de reptes pel que representava conjugar la idiosincràsia del primer diari estatal amb la incorporació d'un equip de periodistes molt joves en aquell moment, i molts d'ells compromesos en la realitat social, cultural, política i econòmica de Catalunya. Com a gerent d'*El País*, vaig viure amb passió aquesta empresa, que tenia un funcionament molt centrat en el sistema productiu i en un pla d'ingressos publicitaris creixents i en el lideratge de persones compromeses en la informació.

També va ser una gran oportunitat per adquirir coneixements i experiències en el camp de la distribució, la tecnologia, la publicitat i el mecenatge, tant a nivell de Catalunya com a nivell estatal.

Voldria ressaltar també, si m'ho permeten, com a experiència exitosa, la creació d'un comitè professional i la seva articulació dins de les relacions laborals de la cultura organitzativa. Posteriorment, vaig fundar Laia Llibres, perquè volia emprendre un projecte cultural, innovador, i em vaig especialitzar en l'edició del patrimoni mundial, cultural, natural, arquitectònic, immaterial de diversos països. Ho he viscut i ho visc amb passió i, al meu entendre, he assolit satisfactòriament els objectius que m'havia traçat.

Durant els darrers, dos últims anys, estic desenvolupant un projecte de digitalització dels títols que he anat editant en format per a web, aplicacions per a iPad i diferents formats, així com l'elaboració de propostes de continguts interactius. Amb motiu de la recent desaparició de la distribuïdora nacional Arc de Berà, hem creat juntament amb cinc editors més Nus de Llibres, que en aquests moments es troba en una bona situació estratègica al mercat i amb unes bones perspectives de futur.

Quines són les meves capacitats i compromisos? Treball en equip i lideratge; articular propostes per millorar l'eficiència de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; potenciar la seva oferta audiovisual i de les seves empreses participades; arbitratge i gestió de conflictes d'interessos o col·lectius, etcètera; portar a la pràctica i complir fidelment els principis generals i particulars que mana la legislació vigent en matèria audiovisual; prestar un servei públic de comunicació audiovisual; fomentar l'ús de la llengua –identitat nacional–; fomentar la indústria audiovisual; respectar la pluralitat; posar a disposició del consell i dels ciutadans i ciutadanes la meua experiència en gestió de recursos i lideratge de persones; promocionar projectes culturals, socials, formatius, esportius, d'oci, sostenibilitat, medi ambient, etcètera, i finalment, treballar

amb rectitud, esforç, transparència, constància i eficiència per assolir un nivell d'excel·lència tant en la tasca dins del consell com en el compromís en el servei als ciutadans.

Gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Antoni Pemán.

Compareixença

de Josep Vilar i Grèbol, proposat com a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè la comissió n'examini la candidatura (tram. 279-00008/09)

Per a la seva exposició, ara té la paraula el senyor Josep Vilar.

Josep Vilar i Grèbol (candidat a membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Honorable presidenta, senyors diputats, senyores diputades, companys dels mitjans de comunicació, comparec davant de vostès per tal que m'examinin i decideixin si el meu perfil professional és l'adequat per ser membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Primer de tot, vull agrair al CAC, al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que hagi donat el seu vistiplau al meu currículum professional i que hagi dictaminat que puc exercir adequadament, si vostès ho consideren oportú, una feina de responsabilitat al si del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Vull creure que he arribat fins aquí per la meua vàlua professional, pels meus anys de dedicació al món del periodisme televisiu, pel meu coneixement en la gestió de recursos humans, per la meua capacitat i per la meua trajectòria. Comparec davant de vostès, diputats i diputades, en un exercici de profunda convicció democràtica. Jo no em sento quota de res ni de ningú. Jo i els que avui ens examinem per a aquesta responsabilitat el que fem és assumir un compromís públic i ho fem amb un gest, ho repeteixo, total de transparència.

Estic aquí perquè crec, de forma humil però honesta, que puc aportar la meua feina per ajudar a mantenir la qualitat dels mitjans públics del meu país. El Parlament –vostès ho saben– s'ha dotat d'un procediment per escollir-nos. Són necessaris uns requisits i hi ha un sistema d'elecció. Hi ha un grup parlamentari que ens proposa, però és el Parlament de Catalunya, amb una elecció majoritària, qui en darrer terme ens dona la confiança. Sense una majoria, sense un suport ampli, jo no podré ser escollit membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i si sóc escollit em deuré únicament i exclusivament al

Parlament de Catalunya, em deuré al conjunt de totes les forces polítiques que hi són representades.

Passo del procediment al meu currículum, allò que vostès, diputats i diputades, han de valorar.

Vaig néixer fa cinquanta anys a Cardedeu, el poble on l'any 1981 va néixer la primera televisió local de tot l'Estat. Llavors, era corresponsal d'*El Correo Catalán* i d'*El Periódico de Cataluña*, també treballava a Ràdio Granollers. Fa més de trenta anys que sóc periodista, sóc llicenciat en ciències de la informació per la Universitat Autònoma.

Periodisme de proximitat, l'he fet durant anys i encara ara escric a *El 9 Nou* del Vallès Oriental, i faig alguna col·laboració a Vallès Oriental Televisió. Proximitat i televisió, i sempre des de la televisió pública.

Des del 1984 fins al 2007 vaig ser president de l'Associació de Televisions Locals de Catalunya, una entitat que va arribar a sumar més de cent televisions locals i que va permetre teixir una estructura de comunicació territorial que cap país europeu té. Vam treballar amb el CAC per donar una sortida legal a aquestes televisions, i ho vam aconseguir. Aquestes televisions de proximitat no s'escapen de les dificultats financeres; necessiten un nou marc de finançament i de funcionament; no es pot perdre la pluralitat informativa d'uns mitjans que han fet i continuen fent un autèntic servei públic, televisions i també ràdios. Des de la corporació s'hauria de liderar i s'hauria d'ajudar a consolidar aquest espai públic català de comunicació.

Des de Cardedeu, la televisió de Cardedeu em va permetre fer un primer pas professional a Televisió Espanyola a Sant Cugat: redactor, cap de secció, presentador, una mica de tot. Vaig fer un parèntesi en aquesta informació més global i vaig tornar a la proximitat l'any 1977. Vaig estar set anys a BTV, a Barcelona Televisió, com a director de programació i cap d'informatius. I, en aquesta anada i tornada, deixo Barcelona Televisió i passo a dirigir els informatius de Televisió Espanyola a Sant Cugat.

Des del 2007 fins ara, he treballat a Madrid com a cap d'informatius diaris, una etapa en la qual la imparcialitat i la independència han estat reconegudes per organitzacions professionals i per l'audiència; pluralitat i professionalitat. He donat classes a la Facultat de Ciències de la Comunicació com a professor associat durant dotze anys. He participat en cursos, en seminaris i en publicacions.

Són dades, anys, càrrecs; és una línia professional crec que coherent, treballant sempre en l'àmbit dels mitjans públics, en els espais informatius. Informació, mitjans públics, pluralitat són imprescindibles, són necessaris per donar una visió polièdrica d'una realitat que és complexa, ho és en la política, en la cultura, en l'esport; una feina que pretenc continuar fent des del consell de govern si vostès així ho volen.

He treballat a tots els mitjans públics catalans, menys als de la corporació catalana. Intentaré aportar tot el que he après i sobretot intentaré aportar hores de treball i dedicació. Vull creure..., estic convençut que si vostès consideren que el meu perfil és l'adequat, des

del consell treballarem de forma consensuada, col·legiada, amb la voluntat d'arribar a acords. El consell té l'obligació de recollir la pluralitat parlamentària de tot el Parlament. Ho reitero: ens devem al Parlament. Treballarem –n'estic segur– des de la independència. Hem de blindar el consell, i la millor manera de fer-ho és des del diàleg. Ens hem d'obligar a posar-nos d'acord; si ho aconseguim, evitarem qualsevol interferència externa.

Independència, neutralitat, pluralitat, professionalitat. N'he dit moltes, de paraules, com aquestes. Potser són paraules massa dites i de tan dites perden sentit i força. Però és bo que la societat senti dels responsables dels mitjans públics del seu país un compromís profundament democràtic, que la societat senti que la ràdio i la televisió sabran respondre, com passa ara, a les expectatives. Ens adrecem a una audiència cada vegada més diversa i cada vegada més exigent.

Senyores i senyors diputats, estic aquí per sumar. Estem en un moment d'incerteses de tota mena. Passem per moments de greus dificultats econòmiques, no és un moment fàcil. Són temps convulsos. Per això és necessari que tots treballem en una mateixa direcció. Seria desitjable que ho poguéssim fer, òbviament amb el dret legítim de la discrepància. Tots ens hauríem d'exigir un esforç complementari per tenir i per mantenir una ràdio i unes televisions públiques amb l'alt nivell de qualitat i d'audiència que tenen ara.

Senyora presidenta, senyors diputats i senyores diputades, acabo amb unes paraules adreçades als professionals de la ràdio i la televisió. Sé que estan preocupats, a ells els demanaria –cas que formi part d'aquest consell de govern– un marge de confiança. Hem de tenir com a objectiu un marc prou consolidat perquè els periodistes, el conjunt dels treballadors puguin continuar treballant amb llibertat.

També hem d'aconseguir que les empreses de la corporació siguin viables econòmicament. Els ciutadans han de percebre que des de la gestió pública es fan bé les coses, que els pressupostos siguin, com són ara, equilibrats. La ràdio i la televisió han de tenir vocació de lideratge. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de liderar en la llengua, en la producció pròpia, però ha de liderar la indústria audiovisual, que és un sector estratègic; ha de liderar l'estructura potent de mitjans públics que hi ha a Catalunya; ha de saber escoltar el que vol una societat, la catalana –ho he dit abans–, cada vegada més heterogènia i més polièdrica. Ho hem de fer ara que són temps durs, amb pressupostos austers, però ho hem de fer i ho hem de fer bé.

Són moments difícils; qualitat, audiència, equilibri pressupostari. Ho hem de poder fer perquè ens ho demana la societat i sobretot, també, els professionals que hi treballen.

El conjunt de la societat és a qui tots hem de rendir comptes. Als treballadors de TV3 i de Catalunya Ràdio, i a tots vostès, senyores i senyors diputats, els demano un marge de confiança. Hi posaré tot l'esforç de què sigui capaç.

I amb aquest gest de transparència –ho deia en començar– profundament democràtica, també em poso a la seva disposició per contestar tot allò que considerin pertinent, i els agraeixo la seva atenció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per la seva exposició. Ara passàrem el torn als diferents portaveus dels grups parlamentaris. Té la paraula el senyor Joan Ferran, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Joan Ferran i Serafini

Gràcies, senyora presidenta. I gràcies, senyor Vilar i senyor Pemán, per les seves explicacions. Vostès compareixen avui aquí, al Parlament, després d'un tràmit que ha vingut informat pel Consell Audiovisual de Catalunya. Jo els voldria fer algunes consideracions prèvies, i alguns suggeriments i alguna petició d'actitud de cara al futur, en el supòsit que vostès tirin endavant amb la seva candidatura i aquesta sigui aprovada pel Parlament de Catalunya.

Jo crec que vostès són coneixedors de la gènesi, de la història, de les vicissituds i de com hem arribat a la situació actual, de les lleis i dels continguts que pertocquen a la radiotelevisió pública del nostre país. Crec que vostès també són coneixedors del debat que s'ha originat amb la modificació d'aquesta llei, al llarg d'aquests darrers mesos, del que va ser una esmena a la totalitat i del que ha estat la seva tramitació parlamentària en ponència. Per tant, jo el que els voldria dir és que puguin fer en un determinat moment un parèntesi i analitzar que potser és veritat que s'ha deteriorat un xic el que va ser la filosofia inicial que va impulsar la creació d'aquestes lleis; una filosofia que era absolutament feta per consens i que es va perllongar al llarg del temps gairebé una dècada.

El resultat que tenim ara, de radiotelevisió pública, és la resultant d'un debat de política sobre l'audiovisual celebrat l'any 99 i de les contínues modificacions i elaboracions de lleis que han arribat fins al dia d'avui. El nostre grup va considerar que aquesta modificació darrera va subvertir la filosofia inicial d'aquella llei que es va gestar al llarg d'una dècada. Però som realistes, també, i sabem que s'ha de treballar i s'ha de poder articular la continuïtat d'aquesta radiotelevisió pública en les condicions que actualment estan marcades per les circumstàncies polítiques actuals.

I és a partir d'aquesta gènesi d'analitzar concretament en quina situació actual ens trobem que els voldria fer algunes consideracions sobre vostès i sobre les persones que no passen avui aquí aquest examen i que són candidats a continuar estant davant de la radiotelevisió pública del nostre país.

Jo crec que vostès tenen una responsabilitat afegida, que és recuperar la confiança sobretot dels treballadors, i també d'algunes persones que no són els treballadors i els professionals de l'ens que, des de fora, han vist amb una certa, diguem-ne, suspicàcia el que

ha succeït darrerament. Jo crec que vostès han de recuperar la confiança, han de mantenir la credibilitat que tenen els nostres mitjans públics, i sobretot hauran de fer, o hauran de garantir, o intentar garantir una cosa molt important, que és la qualitat. Una qualitat que ha estat realment exquisida durant aquests darrers anys, en què s'han recollit les millors audiències que mai havia tingut la radiotelevisió pública catalana, i que han tingut uns resultats econòmics com mai havien estat abans.

Per tant, vostès jo crec que van adreçats a una situació que és complexa –vostès ho han explicat–, però hauran de garantir totes aquestes qüestions: confiança, credibilitat, audiències, bons resultats econòmics i bons resultats de percepció de la ciutadania.

Nosaltres som conscients de la concentració de poder que s'ha generat al si de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Concentració de poder que dona unes potestats al president i al consell superiors a les que hi havia amb anterioritat, i que hauran segurament de desenvolupar-se en el terreny de l'economia, en el terreny dels continguts i la programació, però també en el terreny laboral. I en aquest sentit jo penso que l'habilitat i la professionalitat que ens ha explicat el senyor Pemán tindran un paper important a jugar en una situació com l'actual, de crisi econòmica, d'ERE, d'ERO, del que vostès vulguin dir.

Hi ha una preocupació entre moltes franges de la nostra població, però també dins els mitjans de comunicació, que la qüestió laboral, econòmica i tal estigui resolta d'una manera positiva sense que hi hagi malifetes per a les persones que treballen en els mitjans de comunicació. Demanem, per tant, confiança, credibilitat, bons resultats econòmics, però també atenció a les persones i als professionals. I en aquest sentit són les feines i les consideracions que a vostès els volia fer.

I, ja per acabar, jo crec que els hauríem de demanar un compromís, un compromís que vostès en certa manera en les seves intervencions també ens han apuntat, un compromís que continuï la vocació de servei públic de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. El nostre grup parlamentari sempre ha plantejat que no ha d'anar adreçat a una franja de la població, sinó que ha d'anar adreçat a la nació en el seu conjunt, és a dir, a totes les persones, pensin el que pensin, creguin el que creguin, del nostre país.

Per tant, servei públic –servei públic–, vocació de servei públic; transparència, transparència en les contractacions, transparència en les externalitzacions, transparència en tot allò que moltes vegades s'ha plantejat, i alguna vegada no d'una forma realment suficientment explicada; vèncer les derives internes que es poden produir fruit de la pressió política i fruit de l'ideari polític d'alguna formació que en aquests moments pot tenir o vol tenir un protagonisme especial o nou, o directiu, dins de la corporació, de tal manera que no es desviï mai d'aquells principis que els he explicat que s'han estat al llarg de deu anys; i un compromís en tot això, malgrat les possibles imperfeccions amb les quals arribem a la situació actual,

per les quals hem arribat. Hi han imperfeccions, jo els ho reconec, de percepció de la ciutadania, però també de dinàmica parlamentària.

I jo crec que vostès, amb el seu compromís en allò que creiem que és la columna vertebral d'una radiotelevisió pública, doncs, ens haurien de dir que estan –algunes coses ja ens les han dites– disposats a treballar en aquest sentit.

Jo, res més, senyora presidenta. Moltes gràcies.

Desitjar-los una bona feina, però inspirada realment en aquesta columna vertebral que ha anat continuant al llarg del temps; ha estat elaborada per moltes persones, molts professionals i moltes formacions polítiques d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor portaveu. Ara passàrem la paraula al portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Santiago Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. També agrair als senyors Pemán i Vilar la seva compareixença en aquesta comissió per avaluar..., més que «avaluar», analitzar les consideracions oportunes respecte a la candidatura a formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

En primer lloc, una reflexió inicial a l'entorn del que nosaltres considerem que és un moment important. És un moment important perquè el consell de govern de la corporació catalana passa, fruit de les modificacions legislatives que hi han hagut recentment, de dotze membres a sis membres. Per tant, això significa una concentració important de les tasques que abans desenvolupaven entre dotze membres a només sis membres. Però, a més a més, amb una supressió d'una peça que era important en l'anterior configuració del consell de govern de la corporació catalana, com era el director general, tasques que ara, d'alguna manera, passa a assumir el president del consell de govern i que, per tant, compartirà amb el consell de govern.

Per tant, hi ha una simplificació important de l'estructura directiva de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, i hi ha també, segurament..., això ha de comportar, també, una simplificació de la gestió i, per tant, una millora de la gestió en aquests moments.

I, per tant, amb això el que volem ressaltar és la importància que nosaltres donem a aquesta nova etapa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i la seva direcció.

Tinc dues preguntes, una per a cadascun dels candidats; després en tinc alguna altra de més genèrica, una de més genèrica, no? I concretament, per al senyor Pemán, he vist, també explicat en el seu currículum, que exerceix actualment encara tasques d'editor, eh?, d'un parell d'editorials. Vostè considera que pot incórrer això en alguna mena d'incompatibilitat sent

membre del consell de govern de la corporació, o continuarà exercint també aquesta activitat d'editor i, per tant, compatibilitzarà les dues tasques com a membre del consell de govern i també com a editor en aquesta activitat privada?

Al senyor Vilar li vull fer primer una reflexió cordial, però sí que li vull fer una reflexió. Independents no ho som ningú. Tots som fills d'un pare i una mare. I no podem renunciar-hi. Això és absolutament inevitable. Ara, el que s'espera dels membres del consell de govern de la corporació catalana, així com de tots aquells altres organismes reguladors, o no reguladors, que requereixin la independència per exercir el seu càrrec, és que hi hagi independència d'actuació. I això li ho dic perquè, home, no cal que ens vingui a explicar que vostè no és quota ni de res ni de ningú, senyor Vilar. Perquè, clar, sentir que vostè ens diu això quan davant tenim el seu currículum, el qual està fet amb paper del Grup Parlamentari Socialista, doncs, clar, a algú li pot estranyar, no? Però no és una recriminació –no és una recriminació–, aquesta, sinó que la consideració que li faig és: escolti'm, independents, no hi ha encara una definició que digui què és una persona que és absolutament independent. Però, hi insisteixo, el que sí que s'espera dels membres del consell de govern és que tinguin una independència d'actuació.

Amb relació a aquest tema, també, de la independència, vostè exerceix unes tasques, en aquests moments, a Televisió Espanyola com a director d'informatius diaris de Televisió Espanyola. I si no ho tinc mal entès, vostè ha tingut també, o està tenint –no sé si ha acabat aquesta feina o no– una tasca directament relacionada amb la supervisió del tractament informatiu de les campanyes electorals d'Andalusia i d'Astúries. I és precisament en aquest moment en què hi ha un període de campanya electoral en el qual apareix vostè proposat –hi insisteixo, no ens n'hem d'amagar– pel Grup Parlamentari Socialista per ocupar un càrrec del consell de govern.

No li diré tant que sigui incompatible que sigui vostè candidat al consell de govern, com si vostè considera que, en la tasca que vostè té encomanada a Televisió Espanyola, el fet d'haver estat proposat per un determinat partit –que, per cert, concorre a les dues eleccions citades, si deuen ser cosins germans, o no sé ben bé com són, però que concorren a aquestes eleccions–..., si creu que això és incórrer en alguna mena d'incompatibilitat, suposo que legal no. No sé si vostè creu que hi pot haver alguna mena d'incompatibilitat ètica respecte d'aquestes tasques que vostè duu a terme a Televisió Espanyola.

Una altra pregunta –ara és global, i és més genèrica–, és un element que al Grup del Partit Popular ens preocupa, ens ocupa, i que, doncs, ens agradaria conèixer molt breument l'opinió de cadascú de vostès, i és que el marc audiovisual en aquests moments es veu molt condicionat pels desenvolupaments tecnològics que hi ha. Hi ha una obertura de finestres audiovisuals, ràdio i televisió comencen a perdre el que és una cosa i el que és l'altra, no?, i parlem d'audiovisuais en general, i hi està havent canvis tecnològics importants, i hi es-

tà havent obertura de finestres, i no trigarà a haver-hi una certa convergència d'aquestes finestres. En aquest marc, en aquest marc obert, en aquest marc plural, quin creuen vostès que ha de ser el paper i quin és el futur que creuen vostès que poden tenir la ràdio i la televisió pública de Catalunya.

Una altra qüestió, com a reflexió, segurament per precedir la que acabaria, no? Hem sentit en les darreres setmanes com hi han hagut unes crítiques molt importants que el consell del govern deixarà de ser plural –s'ha dit així de rotundament i concretament–, després es matisa i es diu: «Escoltin, és que com que no tots els grups parlamentaris hi tindran representació» –pensava que havien de ser independents– «el consell de govern serà menys plural.» I jo la consideració que els faig –i si vostès volen fer algun comentari al respecte– és que a nosaltres no ens preocupa que el consell de govern sigui més o menys plural. És a dir, si volguéssim un consell de govern plural, potser en comptes de sis n'hi hauríem de tindre vint-i-cinc, no?, perquè tinguessin cabuda, doncs, tots els grups parlamentaris i algun més. Sinó que el que realment ens preocupa és que allò que ha de ser plural són els mitjans de comunicació públics que són dirigits des d'aquest consell de govern. I, per tant, és amb aquesta perspectiva amb què el nostre grup parlamentari actua.

I acabo, senyora presidenta, simplement desitjant-los sort en la tasca que els ve pel davant si resulten escollits el proper dimecres en aquestes votacions que hi hauran al Parlament. I els demano també una consideració final, que és que tinguin molt present que els mitjans de comunicació públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais són uns mitjans en els quals s'han de sentir còmodes tots els ciutadans de Catalunya i no només uns quants.

Res més. Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor portaveu. Ara té la paraula la senyora Dolors Camats, com a portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies també, senyor Pemán i senyor Vilar, per la seva compareixença i per l'exposició que tots dos ens han fet. Vagi per endavant que nosaltres no tenim cap dubte sobre la professionalitat dels seus currículums i –segur– la seva experiència professional i la feina que puguin fer a la corporació si finalment són escollits –que ja els avanço que em sembla que anirà per aquí–, i/o en altres destins professionals que puguin tenir.

Però avui vostès són els protagonistes d'un mal guió. El problema no és amb els actors que interpreten la pel·lícula, si m'ho permeten, el problema no és amb vostès, el problema és el guió que els han donat, i el problema és l'obra en si mateixa. Perquè tenim una mica la sensació, des que ha començat aquesta sessió, el *hearing*, no?, aquesta audiència que vostès vénen a

fer, d'estar en el conte d'*El vestit nou de l'emperador*. És a dir, tothom veu que l'emperador va despullat, però ningú acaba de dir-ho. I avui, malgrat els seus mèrits professionals –que, ja dic, no en dubto i que no gosaria pas posar-los en qüestió ni dubtar de la seva idoneïtat per a aquest lloc i per a altres–, el principal mèrit que els porta a optar al consell de govern de la corporació és el vestit que ningú veu, però tothom fa veure que porta l'emperador posat, i és el mèrit polític.

Vostès estan aquí i altres no estan aquí perquè vostès tenen la confiança política d'uns grups. I em sembla que el senyor Pemán ho deia clarament, diu: «Jo sóc el candidat d'Unió. Li agraeixo a Convergència i al grup que també m'hi hagin proposat...» Doncs, aquest és el vestit que ningú anomena i que una mica, a aquestes alçades, ens hem vist obligats a assenyalar.

Vostès estan aquí pel mèrit polític, la confiança política d'uns grups que els proposen, no d'altres, sense cap necessitat que hi hagi un acord majoritari entre d'altres grups, ni tan sols s'obliga que hi hagi representants de tots els grups parlamentaris en el consell de govern de la corporació, simplement que hi hagi una confiança més gran per part de les persones proposades. Però això no cal, perquè els números quadren en aquesta nova llei, en aquesta nova aritmètica que la llei ens posa sobre de la taula, i que el Grup de Convergència i Unió, el Grup Socialista i el Grup Popular proposin els seus propis candidats en nombre tancat, no?, i que encaixin en aquest sis –aquests tres, dos i un– n'hi ha prou.

I això és el que estem valorant avui, malgrat el seu currículum; i això és el que es votarà en el Parlament dimecres. I una mica semblava com si no ho poguéssim dir. Doncs, escolti, l'emperador va despullat, i aquí del que parlem és de la confiança política que vostès tenen i que altres professionals del país, doncs, no tenen o s'hauran d'esperar o no han aconseguit tenir per part dels grups que a vostès els proposen, o del pacte que els grups que a vostès els escolliran tenen.

Dit això, ja els ho dic, no ens atreviríem a valorar o a qüestionar el seu mèrit professional. No ho volem fer pas avui, i, per tant, això vagi per endavant. Perquè el senyor Vilar molt..., jo crec que l'honora, no?, la defensa que feia precisament de la seva experiència professional i explicava que havia passat per diversos mitjans públics. Però és que els antecedents que els porten a vostès aquí, no només personalment, sinó la modificació de la llei i el que ha anat passant fins ara, precisament no els ho posen fàcil, a vostès; haver de fer aquesta defensa de la seva neutralitat, independència, rigor i professionalitat, malgrat el seu currículum, els antecedents no els ho posen gens fàcil.

Hem tingut un canvi de la llei que trenca un consens des de l'any 99; un consens des de l'any 99 per aprovar no només la llei del CAC, també la llei de la corporació i la llei de l'audiovisual. I això ha saltat pels aires ara fa un mes amb aquesta famosa «lleï omnibus de l'audiovisual». I, ho sento, malgrat el que diguin altres grups parlamentaris –que el que ens cal és pluralisme a la corporació, no al consell de govern–, no em negaran que precisament, amb l'excusa de la crisi, re-

tallar el consell de govern a sis membres, que és gairebé fet expressament perquè la pluralitat del Parlament no tingui reflex a la pluralitat del consell de govern, doncs, té una certa intencionalitat.

El mateix amb el toc d'atenció que el mateix CAC ha fet en el moment en què vostès han presentat el seu currículum i a l'hora de valorar la idoneïtat. La coneguda prudència del Consell de l'Audiovisual s'ha trencat aquesta vegada no només per un toc d'atenció, sinó per dir clarament que s'ha jugat amb quotes de partit a l'hora de parlar dels membres per ser escollits al consell de govern de la corporació i que això posa dubtes –no posa en dubte, sinó que posa dubtes– precisament a currículums que són del tot professionals i del tot meritoris per estar en els llocs a què vostès aspiren o els han proposat.

La retirada a darrera hora d'un candidat, precisament perquè aquests números acabin de quadrar i la negociació s'exhibeixi o s'albiri com una negociació reeixida. I, d'entrada, ja sabem, perquè ens ho diuen tots els mitjans de comunicació, que el resultat d'allò que sobiranament el Parlament decidirà el dimecres és que el senyor Brauli Duart serà el president de la corporació i el senyor Querol en serà el vicepresident. Home, tot plegat no ajuda a després explicar que el Parlament de forma sobirana escull i decideix els òrgans del consell de govern de la corporació.

O el darrer i el més recent exemple i, si m'ho permeten, des del punt de vista del Parlament, el més greu de tots: divendres passat teníem convocada i ja a punt per celebrar-se la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, amb les preguntes publicades fins i tot en el butlletí del Parlament, i va ser anul·lada. Jo entenc..., perquè algú va considerar que, com que aquesta setmana havíem de canviar els membres del consell de govern, no valia la pena que els que estaven a punt de plegar contestessin la sessió de control. Des del meu grup parlamentari no ho vam considerar..., ningú ens ho va preguntar i, evidentment, ningú ens va demanar si estàvem d'acord amb aquesta decisió.

És una manera de funcionar amb una majoria suficient... Qui ho va decidir té la majoria suficient, entenc que la Mesa de la comissió té la majoria suficient per anul·lar una comissió de control de govern. Són antecedents que, sincerament, no ajuden que continuem parlant de neutralitat, de pluralitat, de respecte a les minories, que no passa res perquè no estigui tothom en els òrgans de govern dels organismes, perquè, certament, són mals precedents.

Jo vull acabar només fent-los un parell de preguntes a tots dos. Els en faria a tots els membres del consell de govern, però malauradament no tots cal que compareguin avui, i algunes, certament, m'agradaria fer-les no només a vostès, sinó als altres.

El senyor Vilar parlava precisament de finançament i de les dificultats que la crisi està posant també en els mitjans de comunicació. Vostès saben que la nova llei un altre dels regals que ofereix –per dir-ho irònicament– és la desaparició de la publicitat a Catalunya Ràdio. Doncs, quin és el seu calendari –acabo, pre-

sidenta–, quina és la seva proposta, quan creuen que s'ha d'eliminar la publicitat a Catalunya Ràdio. Perquè és obvi que el consell de govern té molt a dir sobre quan haurà de fer-se efectiva la llei i com pensen paliar-ho en un moment en què el Govern de la Generalitat també està reduint les seves aportacions a la corporació.

I la segona pregunta és sobre pluralisme. Vostès també han fet referència a la diversitat del país, a una societat heterogènia, és cert. Amb el consell de govern menys plural, per dir-ho així, amb el Parlament més plural de la història, però també amb una societat tan diversa, a mi m'agradaria saber com pensen garantir-lo. I els poso un exemple: dijous al país hi ha convocada una vaga general; jo no sé si vostès tenen previst o no fer vaga, ja ho deuen saber, però, en tot cas –jo sí–, el que sí que voldria saber és com creuen que una televisió pública i una ràdio pública han de cobrir un fet excepcional i tan important com el d'una vaga general.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Té la paraula el senyor Carmel Mòdol, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, presidenta. El meu grup parlamentari també vol donar la benvinguda al senyor Antoni Pemán i al senyor Josep Vilar en aquesta compareixença davant d'aquesta comissió.

I dir-los, avançar-los que Esquerra Republicana de Catalunya ha participat amb totes les seues millors reflexions en tot el procés que va portar a la reforma de les lleis de l'audiovisual, que va acabar durant els anys 2005 i 2007 amb les aprovacions de la Llei de l'audiovisual de Catalunya i la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i que dintre d'aquest sistema en el qual creiem..., que ens hauria agradat –ho dic ara també– que hagués set més civilitzat, més modern encara, eh?, en el fet que la compareixença de vostès aquí no fos proposada només pels grups parlamentaris, sinó que hagués set la societat catalana la que hagués pogut proposar membres al Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè el Consell de l'Audiovisual els avalués. No tancar-ho només a la prescripció dels partits polítics per la via dels grups parlamentaris, sinó que fos la prescripció més oberta. Ens hauria agradat, eh?, ho vam proposar l'any 2007, no ens en vam sortir; ho hem proposat a la contrareforma d'enguany, no ens n'hem sortit tampoc.

Però sí que reconeixem el paper d'autoritat que té el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. I, en aquest sentit –autoritat audiovisual, s'entén–, si el Consell de l'Audiovisual els valida, nosaltres entenem que en l'exercici de les seves funcions la validació ja està feta. Respectem la validació que ha fet el Consell de l'Audiovisual. I més enguany que, com assenyalava la senyora Camats, s'ha mullat. Hi havia una modificació concreta que havia proposat el Grup d'Esquerra Repu-

blicana i que va ser inclosa en la reforma de la llei, que va ser que s'havia de justificar de forma concreta la idoneïtat dels candidats. I així ho ha fet en el seu cas. De la mateixa manera que posava damunt la taula els dubtes sobre el tercer candidat –avui retirat– que havia de comparèixer en aquesta sessió d'avui, no?; sobre el senyor Puigbó posava en qüestió una sèrie de qüestions que s'haurien hagut d'aclarir.

Però sí que és veritat que el Consell de l'Audiovisual assenyalava tot allò que nosaltres amb unes altres paraules hem anat assenyalant durant el procés, que és que hi ha hagut una marxa enrere en aquelles lleis que s'havien obtingut per un amplíssim consens del Parlament de Catalunya, i vull entendre que de la societat catalana, en el sentit de dotar-mos d'unes estructures de futur, eh?, de present i de futur.

I amb la contrareforma, justificada des d'un punt de vista de gestió econòmica..., difícil –difícil– de justificar, perquè al mateix moment que estàvem parlant d'aquestes qüestions –la reforma de passar de dotze membres a sis el consell d'administració de la corporació és un estalvi, junt amb el personal de suport, inferior al milió d'euros– i la mateixa setmana que teníem les compareixences en comissió per a la reforma de la llei resulta que se sabia que un grup de comunicació català..., bé, Td8, del Grup Godó, rebia prop de 2 milions d'euros de dotació discrecional per part del Govern de la Generalitat. Una cosa amb l'altra no casava massa; el discurs feia aigües, diguéssim, no? Per la qual cosa Esquerra Republicana va interpretar que hi havia una instrumentalització política del que representava la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I veurem si les nostres apreciacions són certes o no en funció de com se comportarà la corporació a partir de la reforma.

En principi el Consell de l'Audiovisual ja assenyalava que el debat que hi havia hagut de noms i de candidatures, i la forma en què s'havia produït i les negociacions entre partits i l'escenificació del maridatge entre la pubilla catalana i l'hereu, en el sentit que havien arribat a un acord en les qüestions de l'audiovisual, feia preveure que l'esperit de les lleis originals quedava absolutament subvertit en la contrareforma que s'ha portat, amb majoria de Convergència i Unió, però amb el suport entusiasta del Partit Popular, al Parlament de Catalunya. I això en certa manera és un pecat original del qual vostès amb la seva gestió s'hauran de sostreure.

Nosaltres els volem fer una sèrie de preguntes en el sentit de si creuen –ja ho han apuntat, eh?, una mica, però voldríem una mica més de concreció– en un servei públic de comunicació potent i independent; si actuaran amb independència; si consideren que s'ha de promoure l'espai català de comunicació –el senyor Vilar n'ha fet una referència directa, però al senyor Pemán també li agrairíem que es pronunciés sobre aquesta qüestió–; si tindran presents les orientacions dels comitès professionals de tele i de ràdio, que són, des del punt de vista dels treballadors, els encarregats de vetllar que el pluralisme en els serveis informatius de les empreses no es trenqui; si pensen –si ho van seguir– que va ser adient el seguiment que Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio van fer de tot el pro-

cés de les consultes populars i de la manifestació del 10 de juliol del 2010, si creuen que va anar d'acord amb la importància d'aquestes diverses fites; si consideren que ha de prevaldre en la gestió el servei públic per davant de la rendibilitat econòmica, perquè aquest és un debat que hauran d'afrontar d'una forma molt clara.

Nosaltres el dia del Ple –ja els ho avanço– no els podem votar. Però no els podem votar no per la seva candidatura, sinó perquè hem posat en qüestió tot el procés des dels seus inicis. Vam estar disposats a abstenir-mos a tot plegat, a deixar-ho per a més endavant –i ho vam anunciar ja–, quan Esquerra Republicana..., o quan una majoria parlamentària depengui del suport d'Esquerra Republicana de Catalunya, aquestes lleis seran revisades perquè mirin cap al futur i no cap al passat, que és cap a on pensem que la reforma o la contrareforma –com l'anomenem nosaltres– les ha portat.

I, com dèiem, amb queixa per tot el procediment, l'última mostra de la falta de transparència del qual va ser la supressió de la comissió de control de divendres passat. No ho entenem. Ens en vam queixar immediatament quan vam saber que la Comissió de Control de la Corporació de Mitjans Audiovisuals, l'últim moment en el qual l'equip directiu de la corporació –l'actual– podia retre comptes davant d'aquest Parlament..., no entenem per què el dia 23, en ple exercici de les seves funcions, la Mesa del Parlament va considerar que una comissió formalment convocada s'havia de treure, s'havia d'eliminar, no entenem tal com ha anat tot aquest procés.

Creiem –i acabo, presidenta– que aquest procés està molt tacat d'instrumentalització política. I és per aquesta qüestió que ja els demano disculpes d'una votació negativa que no va referida a les seves persones, encara que sigui la manera de visualitzar-ho, sinó a tot el procediment, que creiem que el Govern ha enfrontat d'una forma molt matussera.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Carmel Mòdol. Ara té la paraula el senyor Uriel Bertran, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Bé, els volem donar les gràcies al senyor Antoni Pemán i al senyor Josep Vilar per haver comparegut i haver presentat les seves credencials perquè aquesta comissió valori la idoneïtat per a l'exercici de les seves futures funcions.

I alhora, doncs, trobem a faltar que només hagin vingut vostès dos, quan hi ha fins a sis persones que s'han presentat per a aquest càrrec, per a aquesta responsabilitat, i que malauradament el Parlament de Catalunya no podrà valorar la idoneïtat de les altres quatre persones candidates, i que haurem de votar en el proper Ple en el Parlament de Catalunya. És a dir que es nega

a aquest Parlament de Catalunya valorar la idoneïtat d'aquests quatre candidats –i dic «en aquest Parlament de Catalunya», jo no sé què va passar en altres parlaments de Catalunya respecte a aquesta qüestió, perquè jo no vaig participar en aquells debats, hem participat en aquests d'avui–, i, en canvi, sí que ho ha pogut fer el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

És ben curiós que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya diu la legislació vigent que «ha d'emetre un informe sobre cadascun dels candidats relatiu a llur capacitat i idoneïtat per ocupar el càrrec i ha de trametre els dits informes sobre cada un d'ells abans de la compareixença i examen públic dels candidats davant la comissió que correspongui». És a dir, que aquí tenim un informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya referit als sis candidats –llavors, set– que es presentaven per ocupar aquest càrrec, però, en canvi, això que ha pogut fer el Consell de l'Audiovisual de Catalunya no ho pot fer el mateix Parlament de Catalunya.

I jo pregunto, si el Consell de l'Audiovisual de Catalunya hagués considerat en algun cas dels no presents aquí que hi havia qüestions que s'havien de revisar per part d'aquest Parlament de Catalunya..., llavors el Parlament de Catalunya no ho pot revisar perquè hi ha una mesa del Parlament que ha decidit unilateralment que no han de comparèixer aquí els altres quatre candidats que es presenten a votació en el proper Ple en el Parlament de Catalunya, avalat per un informe molt desafortunat, per cert, per part del lletrat aquí present, el qual considerem que no es correspon amb un informe que ens envia el CAC que ens explica sobre la idoneïtat o no d'aquests candidats, i que, en canvi, aquí, al Parlament de Catalunya, no podem –no podem– valorar la idoneïtat d'aquests candidats.

La presidenta

Senyor Uriel Bertran, perdoni, l'informe era de la Mesa, eh? Després ja contestarem en temes de forma, però l'informe era de la Mesa.

Uriel Bertran Arrué

Disculpi, senyora presidenta, però l'informe anava signat i a mi se'm va enviar aquest informe des d'un correu electrònic signat per... Bé, en qualsevol cas, ens sembla una contradicció absolutament insostenible i que hauria de fer replantejar moltes coses.

Clar, aquí resulta que teòricament es valora la idoneïtat per exercir un determinat càrrec. Només nomenat el que serà el candidat del Partit Popular i futur vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, el Partit Popular va sortir esclatant amb eufòria que «havia collocat» –aquestes eren les paraules que va utilitzar la seva presidenta– aquesta persona, Armand Querol, com a vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

Realment estem davant d'un espectacle molt lamentable, d'un espectacle absolutament esperpèntic, propi de república bananera, quan aquí el que hauríem d'estar és avaluant la idoneïtat dels càrrecs, el que hauríem d'estar és podent votar en el proper Ple al Parlament

de Catalunya sobre aquestes persones, i, en funció dels resultats que obtinguin en el mateix Parlament de Catalunya, ja veurem quins càrrecs i quines responsabilitats acaben ocupant. Però que abans de la mateixa valoració de la idoneïtat i abans de la mateixa votació per part del Parlament de Catalunya ja se'ns estigui explicant quin és l'organigrama d'un pacte entre partits que acabarà tenint el Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, ens sembla realment molt lamentable.

Més quan dit senyor, aquest senyor Armand Querol –que no ha pogut ser aquí, tot i que hauria de ser aquí i no ha pogut ser aquí perquè vostès... (*Remor de veus.*) Està aquí? Home, doncs, miri, perfecte. (*Rialles.*) És una pena que després no pugui respondre, perquè no l'han deixat, perquè hi ha hagut aquí una mesa del Parlament que s'ha dedicat a impedir que vostè pugui venir aquí a donar les seves explicacions, i la resta.

Bé, un senyor que es declara com a aznarista, que es declara com a admirador del senyor Aznar i..., cosa que ens sembla també totalment fora de lloc per ocupar precisament un càrrec d'una Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais que si alguna cosa hauria de tenir és compromís amb el país, compromís amb la llengua catalana, compromís amb els valors del país, que són pels quals ha de vetllar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i no pas donar joc i entrada a persones que per les seves manifestacions i els seus compromisos anteriors, doncs, evidentment queden lluny dels paràmetres elementals que haurien de tenir en l'exercici del seu càrrec.

Bé, ens sembla que el que demostra tota aquesta situació és que estem davant, doncs, d'un procés que ja ha estat pactat d'antuvi, d'un procés que ja s'hi han repartit el pastís d'antuvi, d'un procés que cadascuna de les persones que es presenten aniran manades pels respectius partits que les han proposat. Tot i que li agraïm que vostè hagi fet aquelles consideracions, però a nosaltres ens sembla que, tal com estan les coses, hi haurà una enorme pressió partidista, com el mateix CAC reconeix. El mateix Consell de l'Audiovisual de Catalunya reconeix que hi haurà una enorme partidització del que seran les funcions i el funcionament del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

En qualsevol cas, nosaltres, doncs, respecte a les consideracions que han fet, les trobem, des del punt de vista professional i de mitjans professionals, adients; evidentment, vostès estan preparats per poder exercir aquesta responsabilitat. L'únic que, doncs, els demanem que en l'exercici d'aquestes responsabilitats no atenguin els criteris partidistes que voldran –que voldran, ja ho veuran– els partits polítics que vostès atenguin, i que siguin conscients que aquests pactes entre Convergència i Unió i el Partit Popular han negat la possibilitat que altres grups polítics puguem proposar determinades persones i que tinguin possibilitats d'ésser escollides.

I dic «que altres grups polítics proposem», perquè evidentment això hauria estat l'adient, que haguessin pogut proposar-se altres persones amb possibilitat de ser

escollides per part del mateix Parlament de Catalunya. Al reduir-se la composició d'aquest òrgan de govern, això no ha estat possible. Creiem que això va, efectivament, en contra de la pluralitat. I no es poden al·legar qüestions econòmiques o d'eficiència econòmica, perquè la remuneració que incorporen aquests càrrecs i l'exercici d'aquests càrrecs és una decisió política de les persones que així ho han decidit; no tindrien per què ser càrrecs que estiguessin remunerats en les quantitats en què ho estan, tenint en compte quina ha estat fins ara la poca habitud amb què s'ha reunit el mateix Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I contestaré posteriorment, per no interrompre el debat, qüestions, diríem, de discrepància amb relació a l'ordre del dia. Ara té la paraula la senyora Marta Alòs, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Marta Alòs Lòpez

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies al senyor Pemán i al senyor Vilar per la seva compareixença, i també per la seva sinceritat. Bé, com parlo la darrera, doncs, he pogut prendre nota d'algunes inexactituds que s'han dit aquí. No és la primera vegada que dic el que ara diré, perquè ja ho he dit en algunes altres ocasions, però vull recordar que aquest consens que ara es diu que s'ha trencat és un consens que a la pràctica es va trencar l'any 2010, no?, amb aquell decret llei que va trencar les majories i que va donar com a president el senyor Marín, quan hi havia el tripartit –el darrer tripartit. Allò sí que va ser una contrareforma que fins i tot el Consell de Garanties Estatutàries va dir i hi va demostrar el seu desacord.

De fet, són candidats avui el senyor Vilar i el senyor Pemán perquè no s'ha posat cap més nom damunt de la taula, a part del senyor Puigbó. Per tant, estem on estem. I, després, les actuals majories són calcades de les que ja es van fixar al decret llei de l'any 2010. I després dir-li al diputat Bertran que aquestes quatre persones que diu que no se'ls dona la paraula, que no poden presentar el seu currículum i tot això són les que vostè va votar. Perquè vostè s'oblida –té aquesta memòria selectiva– que vostè era diputat per Esquerra Republicana, no? Per tant, doncs, va votar això i coneix perfectament el currículum d'aquestes quatre persones.

Bé, gràcies per les seves compareixences. Vostès han parlat de compromís públic, han parlat de compromís en el manteniment de la qualitat dels nostres mitjans públics. Han parlat de lleialtat, de credibilitat, d'independència, de transparència, el senyor Pemán ha donat fe d'aquesta transparència i d'imparcialitat de criteri. El nostre grup parlamentari sempre ha tingut aquesta voluntat i aquest esperit que les persones que es presenten, que seran escollides, doncs, el dia 28, dimecres, que tinguin aquest compromís i que ho facin

davant del Parlament, no?, on prevalgui el que han dit: la imparcialitat, el compromís i també la credibilitat.

Mirin, la Corporació de Mitjans Audiovisuals és molt important per a la gent que avui estem en aquest Parlament que hem defensat, doncs, que aquest és un dels pals de paller principals del nostre país, no?

Nosaltres els voldríem fer una pregunta a l'hora de..., quan han parlat de compromís i ens han relatat els seus currículums, que ens agradaria saber què poden –a part del que han dit– aportar de més a més en el futur al consell de govern. Sabem que són temps difícils, que la crisi ens ha capgirat una realitat que creïem..., doncs, que ja teníem assolida, que fins i tot ja teníem descomptada, no? I, per tant, és important que vostès, persones que es presenten avui aquí amb la voluntat de servir uns mitjans i un país, ens expliquin també què hi poden aportar a partir dels seus coneixements.

Sé que deuen haver vist el debat, no?, com funciona una mica, i vostès estaran també a l'ull de l'huracà moltes vegades. Vull que en siguin conscients, d'això, de la importància del dia d'avui si són escollits i, per tant, de la gran responsabilitat que tindran a partir d'aquesta mateixa setmana: servir amb professionalitat uns mitjans que hem bastit entre tots, perquè tots hem fet possibles aquests mitjans. Uns mitjans que ens representen i que moltes vegades hem hagut de lliurar una autèntica batalla perquè finalment fossin una realitat –les hemeroteques estan plenes dels pals a les rodes que es van posar moltes vegades per poder crear un mitjà com TV3.

Sabem, doncs, l'esforç que hauran de fer, el que costa també amb els mitjans obrir cada dia i apujar la persiana cada dia en aquests temps tan difícils i que darrere del taulell hi ha tantes –tantes– persones que depenen també de tots vostès. I que l'espectador és un espectador molt exigent, que consumeix aquests mitjans i que ens exigeixen també molta qualitat. Són uns mitjans –i això no cal que els ho digui perquè en són conscients– que defensen una cultura, una llengua i un país, que per això van ser creats –per això van ser creats–; això vull que ho tinguin molt present. Sabran el que és la pressió –de fet, ja l'estan vivint una mica–; una pressió que els caurà damunt de les espatlles, d'això n'han de ser prou conscients.

Però ens agradaria ja que responguessin quan els toqui la pregunta: què poden aportar de més a més que no es faci ara al consell de govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Si em permeten, abans de donar la paraula al senyor Pemán i al senyor Vilar, contestar un moment, que, de fet –amb molta brevetat–, sap que vaig trucar-li personalment i amb relació a la motivació que li van fer de per què no venien a comparèixer les persones que ja havien vingut en el seu moment. Era..., per descomptat, i altres elements d'ordre o procediment. Però, per tant, no voldria reiniciar aquest debat.

Només dir-li, senyor Uriel Bertran, que qui signa la contesta a la seva demanda, totalment legítima, expressada a la Mesa del Parlament i derivada a qui confegeix o qui proposa un ordre del dia és la presidenta; els lletrats assisteixen jurídicament les decisions de la Mesa. Per tant, només..., res més que això. Ja li vaig dir personalment i després per escrit, em sembla, que signava jo la carta que li vaig adreçar per justificar-ho, a vostè i a tots els portaveus.

Passaríem la paraula a les dues persones que avui fem el seu *hearing*, el senyor Pemán i el senyor Vilar, perquè contestin totes les qüestions fetes pels diferents portaveus dels grups parlamentaris.

Antoni Pemán i Vicastillo

Gràcies. Senyor Joan Ferran, gràcies pels consells que ens ha donat, la posada al dia respecte al consens en la llei. I, des de la meua banda, jo intentaré treballar per recuperar la confiança dels treballadors, tindre credibilitat, des de la corporació, i que primin la qualitat i el servei públic, i al mateix nivell o més que la rendibilitat econòmica.

També aprendrem a vèncer les dificultats, dins del consell i amb el grup de la corporació. I, òbviament, el que sí que garanteixo és la transparència. Tot això dins d'un òrgan col·legiat com és el consell, òbviament.

Al senyor Santiago Rodríguez li voldria dir, respecte a la meua incompatibilitat, que aquest càrrec, segons la llei actual, ja m'he adonat que és d'exclusivitat, amb la qual cosa em dedicaré en exclusivitat a la corporació, o al consell de la corporació catalana. Hi ha una part, que és el patrimoni familiar i personal, etcètera, del muntatge de les empreses que l'he de sotmetre a la consideració del gabinet d'estudis jurídics de la Generalitat, que en faci un dictamen, i d'acord amb aquest dictamen, òbviament, actuaré. Crec que tinc tres mesos, segons la legislació, per fer això.

A la senyora Dolors Camats i al senyor Carmel Mòdol els vull respondre la mateixa pregunta que m'han fet respecte al tema de la publicitat. El tema de la publicitat..., estic dins, o estarem dins d'un consell d'administració i hi ha una legislació marc a Europa, a l'Estat i a Catalunya que s'ha de respectar, òbviament. No sé si s'ha d'incrementar, s'ha de disminuir o què. En aquests moments s'ha de respectar la llei, i jo em comprometo a respectar la legislació.

Després, jo he reconegut que, òbviament, em va proposar Unió, a través de la coalició Convergència i Unió, però li garanteixo que ni pertanyo ni he pertanyut mai a cap partit polític. I a partir d'ara, si el Parlament de Catalunya fa efectiu el meu nomenament, òbviament em deuré al Parlament de Catalunya i al consell de la corporació, a tots els membres, i, consegüentment, a la corporació.

Em sembla que no em deixo... Solidaritat. Sí, ja l'he començat... Uriel Bertran, li agraeixo les consideracions; la veritat és que no estava informat del que ens ha explicat, i serveix també per examinar en un futur tot el tema del CAC, o tindre la meua opinió.

I la senyora Marta Alòs, doncs bé, jo ja he posat tota una sèrie de compromisos i totes les meves capacitats, del que sóc capaç de fer amb el meu currículum. Però, sí, el que puc aportar és impulsar idees, impulsar..., o promoure temes culturals, temes de medi ambient, de tradicions, i promoure tot el tema del patrimoni cultural i natural de Catalunya; i, òbviament, si és necessari a nivell internacional, estic disposat a tot dins de la col·legiació del consell de la corporació.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Pemán. Té la paraula el senyor Josep Vilar per a les respostes.

Josep Vilar i Grèbol

Sí, també intentaré ser molt breu. Al diputat senyor Ferran, aquesta és una llei amb la qual hauré de treballar. I són vostès..., si aquesta llei no és l'adequada, o si, des del consell de govern, es considera que és una llei que no permet desenvolupar algunes de les coses que vostès han plantejat, seran vostès, evidentment, els que hauran de replantejar-se-la. Però, en qualsevol cas, aquesta és la llei, aquest és el marc, i respecte a aquesta llei i aquest marc, doncs, hi hauré de treballar.

Jo vull ser molt breu, perquè crec que tampoc es tracta d'establir aquí un debat entre vostès i nosaltres, en la mesura que em sembla que el que ens correspon aquí és la valoració del nostre currículum, i altres qüestions potser també són altres els àmbits de debat i d'explicació.

Al senyor Santi Rodríguez, que sí que m'ha fet una referència concreta a una qüestió estrictament professional, jo no me n'amago, de res, eh? I si vostè interpreta que he amagat alguna cosa, no era la meua intenció. Jo el que dic és que el procediment és aquest. Si vostè em pregunta –que no ho ha fet– si a mi em sembla si aquest és el procediment adequat o no, jo li podria respondre; però el procediment és aquest. No hi ha cap altre sistema perquè jo pugui estar assegut aquí si no és a través de la proposta d'un grup. I això jo ho he dit, que hi ha un grup que ens proposa. Però jo també sé que aquest grup que ens ha proposat a cadascun de nosaltres, doncs, probablement necessita el suport d'una altra formació.

A mi em sap greu, que hi ha alguna formació que hagi avançat que no ens votarà. A mi em sap greu, a mi i suposo que als meus companys ens agradaria que fos, diguem-ne, per una majoria el més àmplia possible, no? Per què? Doncs, perquè es tracta d'establir un marc de confiança també, no? O sigui, que vostès confii en nosaltres.

I això jo és l'única cosa que li puc demanar també a vostè: que confii en la nostra honestat, en la nostra manera de treballar. Jo sóc periodista. Jo ahir a les dotze de la nit estava treballant, i aquest matí a les sis he agafat un AVE i he vingut cap aquí. És a dir, jo continuo sent periodista, jo no renuncio a ser periodista. Jo..., se m'encomana una feina, se'm proposa, i jo intentaré fer-la bé. Ho dic perquè vostè m'ha fet una

pregunta amb relació a la meva activitat. És que jo no sé si... Abans d'aquesta proposta em sembla que les coses les feia bé, i durant aquesta setmana, que ha sortit, diguem-ne, el nom als mitjans de comunicació, jo crec que ho he continuat fent bé. Jo no sé quan un es contamina o es deixa de contaminar. Jo crec que no estic contaminat. Jo crec que tinc determinats valors, i una determinada potser ideologia, com la té vostè i com la tenen tots els ciutadans d'aquest país, no?, tothom.

Per tant, jo estic aquí no perquè em jutgin pel que penso, sinó pel que jo puc fer i pel que puc aportar. I li asseguro que si la majoria del Parlament m'escull, i m'escullen dimecres a la una i cinc minuts, a la una i sis jo iniciaré el meu procés per tal de deslligar-me de la meva actual responsabilitat.

A la Dolors Camats, una mica aquesta sensació de... A mi m'agradaria –que ja sé que no és el marc ni em pertoca– convèncer-la que ens votés, no? No a mi, sinó al conjunt de membres del consell de govern. Jo li demanaria, diguem-ne, la confiança. I això que deia vostè respecte a aquesta visió partidista que pot tenir la societat i que vostè diu que això..., que no en som conscients; li puc assegurar que en aquests deu dies –i això amb relació també al que deia la diputada Alòs– les coses que m'han arribat a dir a mi –només en una setmana, eh?–, les tinc guardades.

Per tant, sí que és evident que hi ha, diguem-ne, en aquest procés algunes coses que potser s'haurien d'arreglar, però això són vostès qui ho han de fer. No ens ho diguin a nosaltres. Jo, si vol, després li dono la meva opinió; però això són vostès.

Respecte a la publicitat de Catalunya Ràdio, és obvi, no es tracta només de parlar de la publicitat de Catalunya Ràdio, es tracta de parlar d'uns pressupostos que, ho repeteixo, han de ser austers, s'han d'ajustar a la situació actual, però el que no han de posar en perill –també ho he dit– és el lideratge d'uns mitjans de comunicació que han estat jo crec que un model. I jo, que, diguem-ne, no hi he treballat mai, em sento orgullós de la televisió i de la ràdio del meu país, i sobretot em sento molt orgullós de la feina que han fet els professionals de la ràdio i la televisió.

I jo també ho deia: sé que estan preocupats, que estan molt preocupats. I em sembla que era el senyor Mòdol que deia..., aquesta relació amb els comitès professionals, és obvi que hem de parlar amb ells, no? Perquè estem en una situació molt complexa, i d'això tothom n'ha de ser conscient.

El tema de la vaga, això és una relació que han de tenir els sindicats amb els treballadors. Punt. No ho sé, suposo que l'aplicació dels serveis mínims, etcètera, doncs, segur que arribaran o han d'arribar a un cert acord.

Al senyor Mòdol, espai públic de comunicació absolutament català: absolutament d'acord. Relació amb els comitès professionals, també. Les consultes populars, no li puc donar la meva opinió perquè no ho he seguit, li ho dic amb tota franquesa. I també em sap greu que no ens doni el seu suport. A mi m'agradaria que ho fes, igual que el senyor Uriel Bertran, que, també, jo només li puc donar la meva confiança, la meva paraula, i no li puc dir res més, sinó que tingui aquest marge de confiança i la convicció que ho intentarem fer bé. I que si jo personalment no ho faig bé, o entenc que això que tots vostès deien respecte a la independència..., doncs, si no em sento còmode, me n'aniré a casa, sense cap problema, eh? Jo no tinc cap necessitat, diguem-ne, de fer altra cosa que el que he dit abans: la convicció d'intentar treballar i intentar fer les coses raonablement bé.

I, finalment, a la diputada Alòs, doncs, el mateix. Li agraeixo allò que m'ha dit de l'ull de l'huracà. En aquests dies que porto en sóc conscient. Però intentarem fer-ho bé, intentarem tenir, doncs, una presa de posicions consensuada, perquè aquesta ràdio i aquesta televisió siguin el que han estat durant tot aquest temps: un dels valors amb què..., evidentment ho deia vostè també, pal de paller d'una manera d'entendre i d'una manera de transmetre a la societat catalana les coses que també fan vostès aquí, al Parlament de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Donaríem, doncs, per finalitzades aquestes compareixences. Per descomptat, moltes gràcies d'estar aquí. Hi haurà un segon debat polític en el si del Parlament, en l'ordre del dia del Parlament de dimecres vinent, amb altres qüestions. Ens hem limitat a fer el que ens pertoca, que era l'espai d'escolta i de debat entre els grups parlamentaris sobre la idoneïtat del seu currículum acadèmic i professional. Per tant, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i sis minuts.

